

Sidste søndag efter helligtrekonger

Søndag 24/1 2021 i Martinskirken.

INDGANGSBØN

1 Ingen er så tryk i fare
som Guds lille børneskare,
fuglen ej i skjul bag løvet,
stjernen ej højt over støvet.

2
Herren selv på Zions bjerge
for sit folk er skjold og væрге,
vil sig over os forbarme,
bære os på faderarme.

3
Ingen nød og ingen lykke
af hans favn os bort skal rykke;
han, den bedste ven blandt venner,
al vor trang og længsel kender.

4
Vore hovedhår han tæller,
hver en tåre, som vi fælder;

han os føder og os klæder,
midt i sorgen han os glæder.

5

Om han tager, om han giver,
samme Fader han dog bliver,
og hans mål er kun det ene,
barnets sande vel at tjene.

6

Fryd dig da, du lille skare!
Jakobs Gud vil dig bevare;
på hans mindste vink må alle
fjenderne til jorden falde.

7

Og når endt er kampens dage,
endt hver jordisk nød og klage,
kalder os vor Faders stemme
til en evig fryd derhjemme.

DDS 44. mel: 49 *Svensk folkemelodi 19. årh.*
Lina Sandell-Berg 1856.
Fredrik Engelke 1873. P.D. Koch 1891.
Bearbejdet 1895. 1953.

BØN

Læsning fra Det gamle Testamente:
2. Mosebog 34,27-35

Epistel: 2. Petersbrev 1,12-18

2 Lær mig, Herre, din vej,
lær mig, Herre, din vej!
Jeg vil vandre i din sandhed,
jeg vil vandre i din sandhed! *Sl 86,11.*

Evangelium: Matthæus 17,1-9

TROSBEKENDelsen:

Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.
Vi tror på Gud Fader, den almægtige, / himmelens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre, / som er undfanget ved Helligånden, / født af Jomfru Maria, / pint under Pontius Pilatus, / korsfæstet, død og begravet, / nedfaret til Helvede, / på tredje dag opstanden fra de døde, / opfaret til Himmels, / siddende ved Gud Faders, den almægtiges, højre hånd, / hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, / en hellig, almindelig kirke, / de helliges samfund, / syndernes forladelse, / kødets opstandelse og det evige liv. / Amen!

**Lad verden ej med al sin magt /
os rokke fra vor dåbes pagt;
men giv, at al vor længsel må /
til dig, til dig alene stå!**

3 Beder, og I skulle få.
Beder, Jesus selv tillader,
at udi hans navn vi må
daglig tale til vor Fader.
Bønnens Ånd vor bøn vejlede!
Og vi skulle få, som bede.

2
Led, og se, du finde skal.
Når din glæde synes borte,
når du græd i tårers dal, 1
Jesus jager tanker sorte,
lader trøstens sol oprinde:
Hvo, som leder, han skal finde.

3
Banker, og der lukkes op.
Når i dødens strid du beder,
gennem slagne fjenders trop
Jesus åben vej bereder.
Nådens dør, o søde tanke,
lukkes op, når du vil banke.

Matt 7,7-8; Joh 16,23-28 ¹ Dom 2,4

DDS 550 584 Mel.: Herre Jesus, vi er her
Johan Nordahl Brun 1786.

PRÆDIKEN

Sammen med tre venner i bøn
Luk. 9,28-36: Forklarelsen på bjerget

Kirkebøn og VELSIGNELSE

4 Du, Herre Krist,
min frelser est,
til dig jeg håber ene;
jeg tror på dig,
o, bliv hos mig
miskundelig
alt med dit ord det rene!

2

Jeg slår min lid
nu og altid
kun til din rige nåde;
o Jesus sød,
hjælp mig af nød,
ja, for din død,
frels mig fra synd og våde!

3

Går sorgen på,
din sjæls attrå
er altid at husvåle.
Hvad nød er der,
hvor du er nær?
O Herre kær!
dig mon jeg mig befåle.

4

Jeg være vil,
o Jesus mild,
hvor du mig helst vil have;
jeg lukker ind
i sjæl og sind
dig, Herre min,
med al din nådegave.

5

Da ved jeg vist,
o Jesus Krist,
du vil mig ej forlade.

Du siger så:

Kald du mig på,
hjælp skal du få,
og intet skal dig skade.¹

¹ Sl 50,15

DDS 46v1-5 52 Mel.: A.P. Berggreen 1852
Hans Christensen Sthen 1588.

UDGANGSBØN

5 Giv os, o Gud,
vi på dit bud
må leve så tilsammen,
at vi hos dig
evindeligt
i Himmerig
kan få din glæde! Amen!

DDS 46v6

Kalender:

Lørdag den 30. Januar kl. 10:00 LGJ
Lørdag den 30. Januar Barsedåb i Bandholm
Søndag den 7. Februar kl. 16:30 LGJ
Søndag den 14. Februar kl. 10:00 LG
Søndag den 21. Februar kl. 10:00 UBJ
Torsdag den 25. Februar kl. 19:30 Menighedsmøde
Lørdag den 27. Februar kl. 10:00 LGJ

Læsning fra Det gamle Testamente: 2. Mosebog 34,27-35

Herren sagde til Moses: "Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel." Så blev han der hos Herren i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke noget, og han skrev pagtens ord, de ti bud, på tavlerne. Da Moses kom ned fra Sinajs bjerg, havde han Vidnesbyrdets to tavler i hånden, da han gik ned fra bjerget. Moses vidste ikke selv, at det strålede fra hans ansigt, fordi Herren havde talt med ham; men Aron og alle israelitterne så, at det strålede fra hans ansigt, og de blev bange for at komme ham nær. Men Moses kaldte på dem, og Aron og alle overhovederne i menigheden kom hen til ham igen, og Moses talte med dem. Derefter kom også alle israelitterne nærmere, og han gav dem besked om alt det, som Herren havde sagt ham på Sinajs bjerg. Og da Moses var færdig med at tale med dem, lagde han et slør over sit ansigt. Men hver gang Moses kom ind for Herrens ansigt for at tale med ham, tog han sløret af, indtil han skulle ud igen. Så gik han ud og fortalte israelitterne, hvad han havde fået befaling om. Og hver gang israelitterne så Moses' ansigt, så de, at det strålede fra hans ansigt; Moses tog da sløret for sit ansigt, indtil han igen skulle ind og tale med Herren.

Epistel: 2. Petersbrev 1,12-18

Derfor vil jeg til stadighed minde jer om dette, selv om I godt ved det og står fast i den sandhed, som er hos jer. Men jeg mener at gøre rigtigt i at vække jer med mine formaninger, så længe jeg har til huse i dette telt. Jeg ved, at jeg snart skal forlade det, som vor Herre Jesus Kristus har tilkendegivet mig; men jeg vil gøre mit yderste for, at I også efter min bortgang stadig kan genkalde jer, hvad jeg har sagt.

For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag." Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Evangelium: Matthæus 17,1-9

Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og se, Moses og Elias kom til syne for dem og talte med ham. Så udbrød Peter og sagde til Jesus: "Herre, det er godt, at vi er her. Hvis du vil, bygger jeg tre hytter her, én til dig og én til Moses og én til Elias." Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem, og der lød en røst fra skyen: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!" Da disciplene hørte det, faldt de ned på deres ansigt og blev grebet af stor frygt. Men Jesus gik hen og rørte ved dem og sagde: "Rejs jer, og frygt ikke!" Og da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene.

Mens de gik ned fra bjerget, befalede Jesus dem:

"Fortæl ikke **noget** om dette syn, før Menneskesønnen er opstået fra de døde."

Luk. 9,28-36: Forklarelsen på bjerget

Omtrent otte dage efter at Jesus havde sagt dette, skete det, at han tog Peter og Johannes og Jakob med sig og gik op på bjerget for at bede. Mens han bad, ændrede hans ansigt udseende, og hans klæder blev blændende hvide. Og se, to mænd talte med ham; det var Moses og Elias, der kom til syne i herlighed og talte om den udgang, han skulle opfylde i Jerusalem. Peter og de, som var sammen med ham, var blevet overvældet af søvn; men da de vågnede op, så de hans herlighed og de to mænd, der stod sammen med ham. Da disse skulle til at forlade ham, sagde Peter til Jesus: »Mester, det er godt, at vi er her. Lad os bygge tre hytter, én til dig og én til Moses og én til Elias.« Men han vidste ikke, hvad det var, han sagde. Mens han sagde det, kom der en sky og overskyggede dem, og de blev forfærdede, da de kom ind i skyen. Og der lød en røst fra skyen: »Det er min udvalgte søn. Hør ham!« Og da røsten lød, var kun Jesus at se. Disciplene tav stille med det; og de fortalte dengang ingen noget om det, de havde set.

Bibelsk indgangsvers

Dine lyn oplyste verden,
jorden rystede og skælvede (Sl 77,19)
Hvor er din bolig vidunderlig,
Hærskarers Herre! (Sl 84,2)
Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
som i begyndelsen, så nu og altid, og i al evighed. Amen.

Kollekt

Herre, vor Gud, himmelske Fader! Du, som viste os din Søn, Jesus Kristus, i lys fra himlen og påbød os at høre ham, i hvem du alene finder velbehag; vi beder: Oplys vore hjerter med dit ord og din Helligånd, så vi retter al vor tro og tillid imod hans død, hans fortjeneste og hans nåde. Lad derved også os komme til den herlighed, du gjorde synlig på ham, dengang han stod forklaret på bjerget, så vi bliver evigt salige til legeme og sjæl ved ham, som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed. Amen.⁽⁹⁾

9. Kollekten er fra Folkekirkens Alterbog af 1992.

Læsning fra Det gamle Testamente: 2. Mosebog 34,27-35

Herren sagde til Moses: "Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel." Så blev han der hos Herren i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke noget, og han skrev pagtens ord, de ti bud, på tavlerne. Da Moses kom ned fra Sinajs bjerg, havde han Vidnesbyrdets to tavler i hånden, da han gik ned fra bjerget. Moses vidste ikke selv, at det strålede fra hans ansigt, fordi Herren havde talt med ham; men Aron og alle israelitterne så, at det strålede fra hans ansigt, og de blev bange for at komme ham nær. Men Moses kaldte på dem, og Aron og alle overhovederne i menigheden kom hen til ham igen, og Moses talte med dem. Derefter kom også alle israelitterne nærmere, og han gav dem besked om alt det, som Herren havde sagt ham på Sinajs bjerg. Og da Moses var færdig med at tale med dem, lagde han et slør over sit ansigt. Men hver gang Moses kom ind for Herrens ansigt for at tale med ham, tog han sløret af, indtil han skulle ud igen. Så gik han ud og fortalte israelitterne, hvad han havde fået befaling om. Og hver gang israelitterne så Moses' ansigt, så de, at det strålede fra hans ansigt; Moses tog da sløret for sit ansigt, indtil han igen skulle ind og tale med Herren.

Epistel: 2. Petersbrev 1,12-18

Derfor vil jeg til stadighed minde jer om dette, selv om I godt ved det og står fast i den sandhed, som er hos jer. Men jeg mener at gøre rigtigt i at vække jer med mine formaninger, så længe jeg har til huse i dette telt. Jeg ved, at jeg snart skal forlade

det, som vor Herre Jesus Kristus har tilkendegivet mig; men jeg vil gøre mit yderste for, at I også efter min bortgang stadig kan genkalde jer, hvad jeg har sagt. For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag." Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Evangelium: Matthæus 17,1-9

Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og se, Moses og Elias kom til syne for dem og talte med ham. Så udbrød Peter og sagde til Jesus: "Herre, det er godt, at vi er her. Hvis du vil, bygger jeg tre hytter her, én til dig og én til Moses og én til Elias." Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem, og der lød en røst fra skyen: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!" Da disciplene hørte det, faldt de ned på deres ansigt og blev grebet af stor frygt. Men Jesus gik hen og rørte ved dem og sagde: "Rejs jer, og frygt ikke!" Og da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene. Mens de gik ned fra bjerget, befalede Jesus dem: "Fortæl ikke nogen om dette syn, før Menneskesønnen er opstået fra de døde."

Sammen med tre venner i bøn

Sidste søndag efter Hellig 3 Konger, 10. februar 2019 i Gratiakirken, LGJ.
Salmer: 44, Sl 118, Stjerner engle, hyrder og de vise, 149, 550, 113

[hør prædiken](#)

[hør gudstjeneste](#)

Luk. 9,28-36: Forklarelsen på bjerget

Omtrent otte dage efter at Jesus havde sagt dette, skete det, at han tog Peter og Johannes og Jakob med sig og gik op på bjerget for at bede. Mens han bad, ændrede hans ansigt udseende, og hans klæder blev blændende hvide. Og se, to mænd talte med ham; det var Moses og Elias, der kom til syne i herlighed og talte om den udgang, han skulle opfylde i Jerusalem. Peter og de, som var sammen med ham, var blevet overvældet af søvn; men da de vågnede op, så de hans herlighed og de to mænd, der stod sammen med ham. Da disse skulle til at forlade ham, sagde Peter til Jesus: »Mester, det er godt, at vi er her. Lad os bygge tre hytter, én til dig og én til Moses og én til Elias.« Men han vidste ikke, hvad det var, han sagde. Mens han sagde det, kom der en sky og overskyggede dem, og de blev forfærdede, da de kom ind i skyen. Og der lød en røst fra skyen: »Det er min udvalgte søn. Hør ham!« Og da røsten lød, var kun Jesus at se. Disciplene tav stille med det; og de fortalte dengang ingen noget om det, de havde set.

Lukas 9,28-36 (læses i løbet af prædikenen)

1. Brug for støtte før en vanskelig opgave

v28 Omtrent otte dage efter at Jesus havde sagt dette, skete det, at han tog Peter og Johannes og Jakob med sig og gik op på bjerget for at bede.

Forestil dig, at du står overfor en meget vanskelig opgave, som du skal løse alene. Andre kan ikke hjælpe dig. Det er dig, der skal gøre det. Da kan de være, at du spørger nogle af dine nærmeste venner om at tage med dig et sted hen, hvor I kan være sammen en dag eller to i et sommerhus eller på en vandretur, for at de kan bede til Gud sammen med dig. For det er en vanskelig opgave, du har foran dig. Og du har ikke tænkt dig at svigte.

Det var baggrunden da Jesus tog 3 venner med op på bjerget for at bede. Evangelisten Lukas fortæller jo, at det skete omtrent otte dage efter, at Jesus ”havde sagt dette”. Og hvad var det så, han havde sagt? Han havde talt med dem om, at han var Kristus, og fortalt dem om den store opgave, han skulle udføre: «Menneskesønnen skal lide meget og forkastes af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag.» (v22). Det var første gang, han havde fortalt sine apostle, at han skulle forkastes og slås ihjel og opstå. Det var den vanskeligste opgave, et menneske kan få: At lide meget og blive forkastet. Forkastet. Smidt væk, kasseret, ikke regnet for noget. De slog ham ihjel. Og han opstod igen og vandt over døden! Han ville på den måde sørge for, at du aldrig skal kasseres, aldrig! Aldrig skal du forkastes af Gud, aldrig. Når du har gjort

noget forkert og er skyldig, så har Jesus lidt for dig. Han elsker dig. Og han opstod fra de døde for at give dig evigt liv.

Er det så mærkeligt, at Jesus trak sig tilbage for at få styrke til dette? Han gik op på bjerget for at bede. Og det vi må vi også gøre, når vi står overfor noget vanskeligt og store opgaver. Bede. Gå i kirke og finde stilheden hos Gud og spørge et par af vore nærmeste kristne venner om at tage med.

2. Bøn forvandler

v29 Mens han bad, ændrede hans ansigt udseende, og hans klæder blev blændende hvide.

Kunne de ske for nogen af os? Nej. Men det skete med Jesus. Han er både Gud og menneske: Guds Søn fra Evighed af og Menneskesønnen, født af jomfru Maria. Disciplene vidste jo godt, at Jesus true det brusende hav til at være stille. De vidste også, at han kunne give 5000 mennesker mad med fem brød og to fisk. Nu så de, at det var, fordi han var både menneske og Gud.

Selv om det ikke kunne ske for nogen af os, så sker der meget godt, når vi beder. Da er vi jo hos Gud og taler ind i hans hjerte, og han hører os. Når du læser et stykke i bibelen og folder hænderne, står du med den ene fod i himlen hos Gud. Du hører jo i Bibelens ord om, at Gud elsker dig, at Gud er nådig og barmhjertig og tilgiver. Og at Gud vil bruge dig i sin kærlighed til at hjælpe andre mennesker. Du får nye kræfter til det. Du ser dig selv på en ny måde. Du bliver overbevist om, at det er det, du skal: Du skal være kristen. Du skal ikke være som dem, der lever uden Gud i verden og følger deres lyst og instinkter. Hvis vi aldrig beder, vil vi ikke rigtigt indse det. Men når vi taler til Gud om det, han har sagt til os, bundfælder det sig. Der sker noget godt med os.

3. Venner, som forstår og støtter

v30-31 Og se, to mænd talte med ham; det var Moses og Elias, der kom til syne i herlighed og talte om den udgang, han skulle opfylde i Jerusalem.

Her sker noget mærkeligt. Jesus er sammen med to mennesker, som ikke længere er på jorden. Den ene er Moses, den anden er Elias. Moses var ham, Gud brugte til en ufattelig vanskelig opgave: at befri sit folk, israelitterne, fra slaveriet i Egypten. Den anden hed Elias. Han var aldrig død, men var af Gud blevet hentet i en ildvogn og taget direkte ind i Himlen, uden at han døde. Også Elias havde en meget vanskelig opgave på jorden. Han skulle tale Guds ord til Guds folk i en tid, hvor folket dyrkede afguder, penge og sex i stedet for Herren. De levede i nydelsessyge og svigtede de svageste i samfundet.

Moses og Elias vidste, hvor vanskeligt det kan være, når Gud kalder til en opgave, men også, at det er ufatteligt godt. De fik kræfter til at gøre det. Og nu støttede de Jesus i hans kommende tunge opgave. Der står jo, at de talte om den udgang, han skulle opfylde i Jerusalem. De talte om, at Jesus skulle lide meget og blive forkastet, blive slået ihjel og opstå. Det ville ske i Jerusalem inden længe. Sådan fik Jesus nye kræfter til at gøre det, han skulle.

4. Venner, som overvældes af træthed

v32 Peter og de, som var sammen med ham, var blevet overvældet af søvn; men da de vågnede op, så de hans herlighed og de to mænd, der stod sammen med ham.

Det er bare typisk. De tre venner, Peter, Jakob og Johannes, faldt i søvn. De lagde sig ikke til at sove, men blev ”overvældet”. Sådan kan dine venner også svigte dig, når du behøver dem mest. Ikke fordi de ikke vil bede med dig, men fordi de bliver overvældet af træthed. De forstår dig ikke. Og det er næsten for vanskeligt at tale om det, du deler med dem. Men måske de forstår senere. Jo. Og det er en trøst, at de trods alt er taget med dig!

Men i dette tilfælde var det jo ikke dig eller mig, som skulle på en vanskelig opgave, men Jesus, Guds Søn. Og efter nogle timer vågnede de tre venner og så, at Jesus virkelig har himlens herlighed i sig. Og de så også Moses og Elias, som var i herligheden. Så var Jesus altså både i himlen og på jorden, både i evigheden og her i tiden. Han var både Guds Søn og Menneskesønnen. Sådan faldt meget på plads. Så var det derfor, at Jesus kunne helbrede syge, stille stormen på søen. Det var derfor, han kunne forvandle vand til vin og sørge for mad til 5000 med fem brød og to fisk. Det så de på bjerget. Det blev øjenvidner. Jesus er virkelig Gud og menneske i samme person.

5. Bønnen forbereder til opgaven

v33 Da disse skulle til at forlade ham, sagde Peter til Jesus: «Mester, det er godt, at vi er her. Lad os bygge tre hytter, én til dig og én til Moses og én til Elias.» Men han vidste ikke, hvad det var, han sagde.

Det er ikke underligt, at Peter kom med dette forslag. Han tænkte vel: ”Hvor ville det være fantastisk, hvis det her kunne være ved. Her skal vi blive. ...” Men det kunne de jo netop ikke. For Jesus skulle videre til Jerusalem og opfylde sin opgave for os. Derfor blev der ikke bygget nogen hytter den dag.

Sådan også med os: Det herlige er fantastisk at opleve: At bede og at være halvvejs i himlen. Men Gud vil bruge os til opgaver her på jorden. I morgen skal du på arbejde og hjælpe mennesker med tunge ting. Du skal smøge ærmerne op i

menighedens arbejde og hjælpe med forskellige ting. Også i din familie. Tag dig tid til bøn. Og derefter må du gå i gang med det, der er så vanskeligt.

6. Jesus bliver i vores verden

v34-36a Mens han sagde det, kom der en sky og overskyggede dem, og de blev forfærdede, da de kom ind i skyen. Og der lød en røst fra skyen: «Det er min udvalgte søn. Hør ham!» Og da røsten lød, var kun Jesus at se.

Her fik Peter, Jakob og Johannes at vide, at de frem for alt skulle høre på Jesus! Og det bliver også sagt til os. ”Hør ham!” Og da står der det fantastiske:

Og da røsten lød, var kun Jesus at se.

Jesus forsvandt ikke ind i herligheden sammen med Moses og Elias, men blev i disciplenes verden her på jorden. Det gælder også for os: Jesus har ikke trukket sig tilbage i herligheden, sådan at vi skal klare os her i livet uden ham. Han er hos os med sit legeme og blod i nadveren. Han er hos os, når vi beder. Han er hos os, fordi han bor i vore hjerter.

36b Disciplene tav stille med det; og de fortalte dengang ingen noget om det, de havde set.

De fortalte det ikke straks, men efter Jesu død og opstandelse, fortalte de det.

Sammenfatning

Tænk, hvor godt at Jesus og 3 venner gik op på bjerget for at bede! Jesus havde brug for det fordi hans opgave var så ufattelig vanskelig. Han skulle lide meget og forkastes, for at frelse os fra synd, død og dom. Og han gjorde det. Og tænk, hvor godt, at Jesus gjorde det for os! Og at vi kan være sammen med nogle kristne venner i bøn, når vi står overfor noget vanskeligt. Da ved vi, at Gud er med os, og at Jesus er hos os. Amen.

